

STRATEGIE LÉČBY SPASTICKÉ PARÉZY POMOCÍ NITROSVALOVÉ APLIKACE BOTULOTOXINU U PACIENTŮ PO CÉVNÍ MOZKOVÉ PŘÍHODĚ

Autor: **Kolářová M.**
Školitel: **Musilová N., MUDr.**
Oddělení rehabilitace FNOL

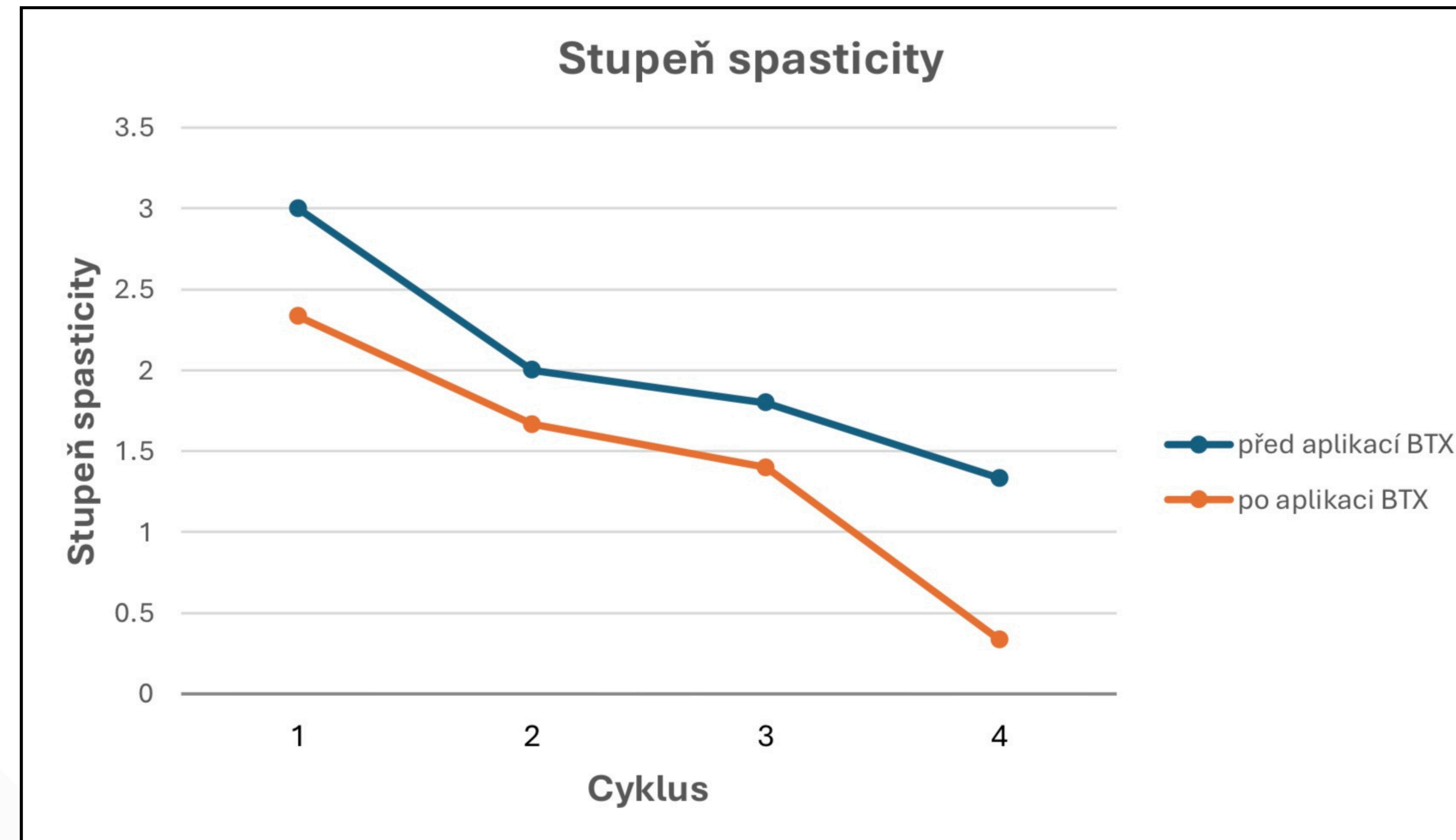
Úvod: Spastická paréza u pacientů po cévní mozkové příhodě (CMP) je celostní problematikou zásadně ovlivňující kvalitu života pacienta. Spasticita, vznikající v návaznosti na poškození centrálního motoneuronu, je motorickou poruchou s rychlostně vázaným nárůstem svalového tonu, jako výsledek zvýšené dráždivosti napínacích reflexů. Terapie spastické parézy je komplexním procesem zaměřeným na zvýšení volní svalové aktivity, snížení zkrácení svalů a posílení adaptačních mechanismů pacienta. Zahrnuje terapii rehabilitační, farmakologickou a případně i chirurgickou. V rámci farmakologické složky terapie je metodou volby u fokální spasticity nitrosvalová aplikace botulotoxinu, která umožní dočasnou lokální denervaci spastických svalů a tím usnadní následnou fyzioterapii.

Cíle: Zhodnocení efektivity strategie léčby nitrosvalovou aplikací botulotoxinu u pacientů se spastickou parézou po ischemické cévní mozkové příhodě.

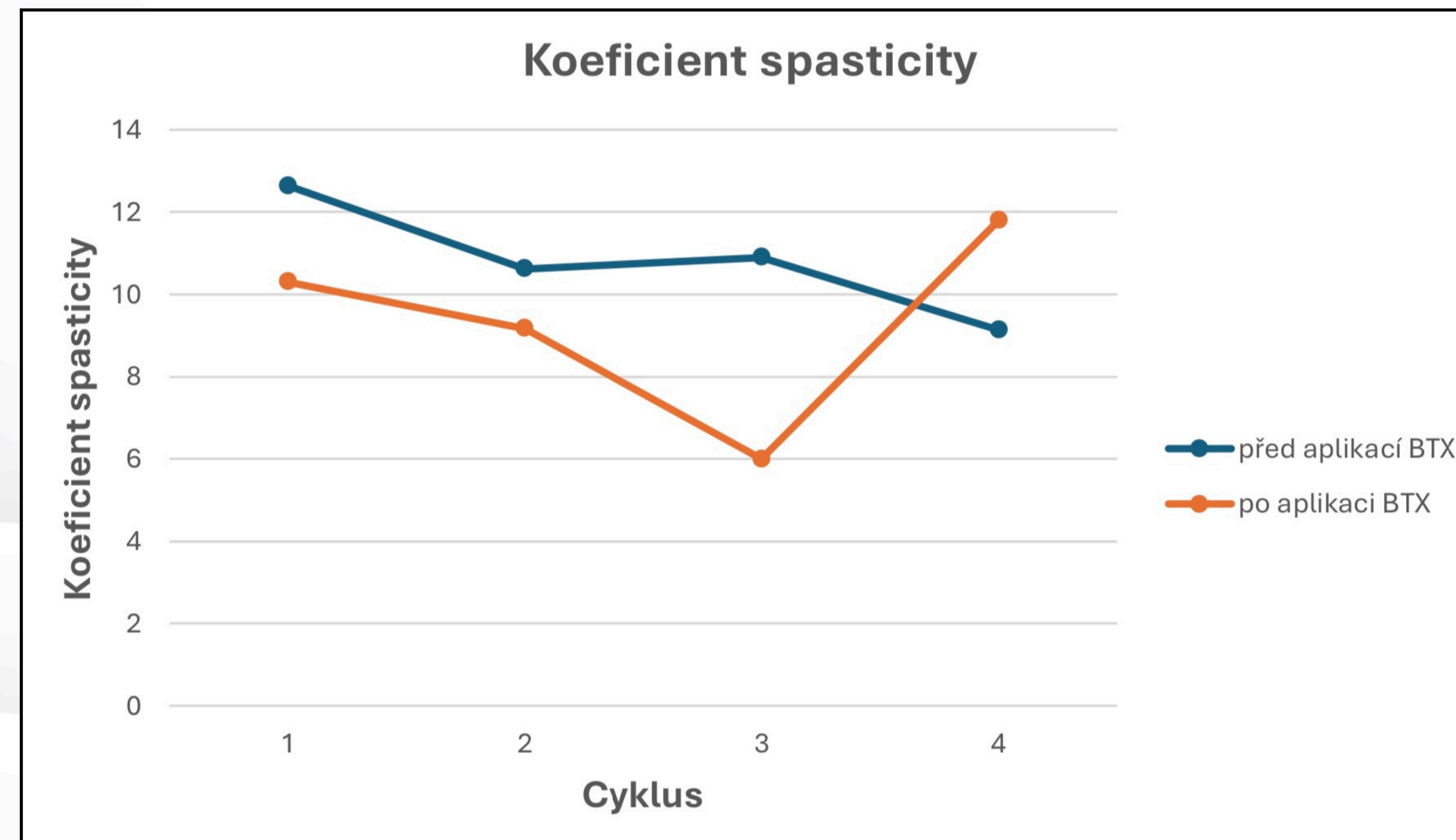
Metodika: Pro hodnocení efektivity léčby bylo vybráno 7 pacientů po ischemické cévní mozkové příhodě, kterým byl ve čtyřech cyklech aplikován nitrosvalově pod ultrazvukovou kontrolou abobotulotoxin A (DYSPORT). Analýza byla zaměřena na spasticitu dolní končetiny, především na musculus soleus, jehož spasticita se u pacientů projeví rekurváci kolene při chůzi. V rámci terapie byli pacienti komplexně vyšetřeni dle Graciese před a čtyři týdny po aplikaci botulotoxinu. Hodnocen byl stupeň spasticity včetně úhlu zářezu či klonu dle modifikované Tardieu škály, pasivní hybnost a koeficient spasticity.

Výsledky: U všech sedmi pacientů došlo v průběhu čtyř cyklů terapie k významnému snížení stupně spasticity. U koeficientu spasticity, udávajícím poměr mezi úhlem spasticity a pasivním rozsahem svalu, taktéž došlo k významnému poklesu hodnoty. Průměr koeficientů spasticity u pacientů za jednotlivé cykly, podle kterých byly sestavovány výsledné grafy, je ovšem ovlivněn těžkým stavem a vysokým věkem jednoho z pacientů, u kterého je ztížená následná fyzioterapie nutná k dosažení kýženého výsledku.

Závěr: Terapie nitrosvalovou aplikací botulotoxinu u pacientů se spastickou parézou je komplexním a dlouhodobým procesem vyžadujícím spolupráci multioborového týmu a především aktivní spoluúčast a motivaci pacienta. Již z prvních výsledků je ale zcela prokazatelné významné zlepšení ve stupni spasticity svalu musculus soleus, které pozitivně ovlivňuje kvalitu chůze a celkovou posturální stabilitu pacientů.

Obr.1: Vývoj stupně spasticity v průběhu terapie botulotoxinem

Obr. 2: Vývoj koeficientu spasticity v průběhu terapie botulotoxinem